

omhandler, hvad der i Øjeblikket bør foretages. Ved Venstres Ændringsforslag tilføjes i § 1 Ordet „midlertidig“ foran „Istandsættelse“. I Virkeligheden var det Forslag, der vedtoges ved anden Behandling, en endelig Løsning, det var Værkernes Retablering. Ved nu at tilføje Ordet „midlertidig“ giver man denne Retablering Karakteren af et foreløbigt Skridt. Af Socialdemokratiet er der stillet et lignende Forslag, der gaar ud paa, at man skal bemyndige Ministeren for offentlige Arbejder til at lade foretage midlertidige Sikrings- og Lukningsarbejder ved Hvide Sande-Kanalen i Overensstemmelse med Bevillingen paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar. I Modsætning til, hvad Socialdemokraternes Forslag ved anden Behandling lød paa, er der nu ikke Tale om, at der skal være noget Udløb i Nærheden af Gødelen. Man maa forstaa Forslaget saaledes, at dette Ord „Lukningsarbejder“ henholder sig til Loven af 1912, hvor der var Tale om en delvis Lukning. Man kan altsaa neppe antage, at Meningen er, at der paa en eller anden Maade skal lukkes. Der er her en Uklarhed, men det tilkommer formentlig ikke mig som Ordfører for Udvalget at forklare den. Jeg gør kun opmærksom paa, at der er denne Vanskelighed ved Forstaaelsen af Ændringsforslaget. Den tredje midlertidige Foranstaltning, det her drejer sig om, er den, der oprindeligt laa i Ministerens Lovforslag, og som nu fremtræder i det af de Radikale til § 1 stillede Ændringsforslag. Dette gaar ud paa at tilvejebringe et midlertidigt Løb mellem Vesterhavet og Ringkøbing Fjord ved Gennemgravning af Holmslands Klit paa et Sted i Nærheden af Gødelen og samtidig foretage en Lukning af Kanalen ved Hvide Sande. Dette er de tre Forslag, som i Øjeblikket antyder den midlertidige Løsning, der kunde være Tale om. Der kunde maaske, naar der i Socialdemokraternes Forslag staar, at man skal gaa frem efter Bevillingen paa Tillægsbevillingsloven, være Grund til at henlede Opmærksomheden paa, at Summen, 400,000 Kr., er ren kalkulatorisk, og der har været talt om, at dette kunde forstaaes saaledes, at Summen eventuelt kunde overskrides lige op til det dobbelte.

Jeg skal herefter — ikke som Fællesordfører, men som Ordfører for mit Parti — gøre nogle Bemærkninger om Sagen, som den nu foreligger for Tinget.

Hvis man vil se vort Forslag efter — jeg taler altsaa ikke her om det Forslag,

der er fælles for alle tre Partier, nemlig Sluseplanen, men kun om det Forslag, som oprindeligt var Regeringens, og som gaar ud paa en Lukning af Hvide Sande-Kanalen og en Aabning mod Syd —, vil man se, at dette Forslag har den Fordel, at det intet foregriber, og at det egentlig kun lægger et eneste Ansvar paa vort Parti, nemlig det, at vi bringer det nuværende Fjordfiskeri i nogen Fare. Jeg skal nøjes med at understrege dette ene for vort Forslags Vedkommende. Derefter kommer jeg til de Forslag, som man under eet kunde kalde Socialdemokraternes og Venstres Fællesforslag, og som gaar ud paa fortsat at holde Løbet aabent. Det skal jeg heller ikke fordybe mig i. Jeg skal kun minde om, hvad der atter og atter er fremhævet, at dette Forslag for det første betyder, at de Herrer paatager sig Ansvaret for en ret stor Merbevilling udover de 800,000—900,000 Kr., som der i dette Øjeblik vilde være Tale om at udgive, hvis det kun drejede sig om det Forslag, som Regeringen har fremsat. Man paatager sig Ansvaret for de mulige Sammenstyrtninger, der vil finde Sted ved Hvide Sande, og som aarlig kræver en Udgift af mindst 60,000 Kr., og man paatager sig Ansvaret for de Oversvømmelser, der vil resultere af disse Nedbrydninger.

Endelig kunde jeg i denne Sammenhæng ønske at minde om noget, som vistnok ikke under denne Forhandling har været fremdraget, men som blev stærkt fremdraget under Forhandlingen i 1911—12, at hvis disse Værker bliver udsat for en større Nedbrydning, hvorved der eventuelt bliver en meget stor Aabning, har man ifølge Udtalelser af den Kommission, som var nedsat i 1912, at tage Hensyn ikke blot til de Skader, der kunde ske paa Enge og Agerjord, men ogsaa til, at man er udsat for Tab af Menneskeliv. Kommissionen udtaler, at som Løbet har udvidet sig — og det kan jo ved en ny Nedbrydning udvide sig paa ny —, rummer det en saa stor Fare ikke blot for Tab af store økonomiske Værdier, men ogsaa for Tab af Menneskeliv, at Kommissionen ikke vil dele Ansvaret derfor. Nu staar man her netop med Udsigt til eller Mulighed for en lignende Nedbrydning af Værkerne, og de Herrer maa da være klare over, at det er en af de Følger, der kan komme af deres Forslag.

Endvidere paatager de Herrer sig et Ansvar ved at gaa direkte imod, hvad Vandbygningsdirektoratet har ønsket i dette Øjeblik. Paa et af de sidste Møder,